

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1988. gada
29. marta
Maksā 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 130 (5979)
OTRDIEN
1989. gada 31. oktobrī

Kolhozā «Dubna» līdz 26. oktobrim rudens aršānā bija tikuši līdz 79 procentiem, kas viēš cēriņas, ka līdz istām saimniecībām būs galā. Kā labāko arāju kolhozā min Jāni (Jāzēpa dēlu) Vaivodu (attēlā). Mehanizators, it kā vainīgs Juzdāmiēs, saka, ka arums gan nav gluds, jo atstāti gari ruļļi un bieža zāle saauģusi. Arklis arī

T-150-niekam nav no istajiem — bez hidrauliskā spriegojuma, ar mazu vērstuvī, bieži lūzt, nav rezerves daļu.
Tomēr Jānis Vaivodis dienā pa septiņiem hektāriem pieveic.

J. SALNAVIEŠA foto

Lai neaizmirstu kritušos

Latviešu strēlnieku apvienības (LSA) Līvānu nodalī valdes sēdē nolēms izveidot piemiņas plāksni tiem līvāniešiem, kas krituši Tēvijas kara frontēs. Tā kā pagājuši 44 gadi kopš kara beigām un daudziem kritušiem Līvānos nav palicis vairs pat piederīgo, arī kara dalībnieku uzskaitē peckara gadus nav bijusi pienācīga līmenī, būs lielas grūtības ar visu kritušo no-

skaidrošanu.

LSA Līvānu nodalī valde lūdz visus iedzīvotājus sniegt ziņas par kritušiem tēviem, brāļiem, radniekiem. Lielu palīdzību varētu sniegt Līvānu vidusskolas.

Tā kā noskaidrošanas darbs var būt diezgan ilgstošs, nolēms lūgt Līvānu pilsētas izpildkomiteju izgatavot pagaidu plāksni, kur ierakstīt jau zināmos kritušo uzvārdus,

to noskaidrošanas darba gaitā pastāvīgi papildinot. Šo plāksni paredzām novietot Līvānu parka stūrī pie pieminekļa Latvijas brīvības cīņās kritušajiem.

Loti svarīgi būtu apzināt 24 latviešu teritoriālā korpusa kritušos gan frontē, gan bojā gājušos Lītenē vai ziemēlos ieslodzījuma vietās.

Ziņas par kritušajiem lūdzam iesniegt Līvānu pilsētas izpildkomitejā.
K. KALNIŅŠ,
nodalī valdes priekšsēdētājs

LSA Līvānu priekšsēdētājs

Vai būs pārmaiņas?

● Laikam, kā nekad agrāk, šodiēn daudz runā par komjaunatni. Un pārsvarā — tikai to sliktāko. Bet kur tad paliek priekšlikumi, lai kaut kas varētu mainīties?

Mēs laikraksta slejās galvenokārt redzam attieksmi pret KP, LTF, LNNK. Bet jauniešu domas par komjaunatni, jauniešu organizācijām izskan ļoti reti.

Republikā notiek kardinālas pārmaiņas. Speram pirmos solus uz Latvijas suverenitāti. Mēs izsakām savas domas par šīm pārmaiņām kā partijas biedri, dažādu sabiedrisku organizāciju locekļi, bet tieši mūsu, jauniešu, domas izskan reti. Mēs aizmirstam, ka savu attieksmi varam izteikt arī kā komjaunatnes organizācijas biedri.

Pieņemsim, mainīsies mūsu organizācijas nosaukums. Nebūs vairs tas burtu salikums, kas daudziem nepatīk. Bet vai mainīsies būtība? Un kā to mainīt? Pašlaik ir izstrādāti Latvijas LKJS Programmas un Statūtu projekti. Domāju, ka tas jau ir solis uz priekšu. Beidzot būtu jāsāk domāt, spriest un savas domas arī izteikt priekšlikumos republikas komjaunatnes tālākai virzībai.

Gribētos izteikt savas domas arī par komjaunatnes komitejas struktūru. Pašlaik rajona komitejā ir trīs sekretāri, organizatoriskā darba nodaļas vadītājs un vadītāja vietnieks, divi instruktori, komšorgs un uzskaites sektors. Domāju, ka varētu izteikt ar diviem sekretāriem, diviem cilvēkiem organizatoriskā

darba nodaļā un uzskaites sektoru. Būs vairāk darba, bet, manuprāt, būs arī vairāk atbildības, lielāka atdeve. Nedomāju, ka manis ieteiktais ir labākais vai vienīgais variants. Taču to varētu izmēģināt.

Kā jau zināms, komjaunatnes rajona komitejā ir izveidots Jaunatnes centrs. Pašlaik tas galvenokārt nodarbojas ar video, bet ar laiku centram būs daudz darba virzienu. Piemēram, vai slikti būtu, ja ar centra palīdzību skolēni varētu nopelnīt, palīdzot veciem cilvēkiem? Apmierināti būtu arī jaunie vecāki, ja varētu vakaros atstāt savus bērnus Jaunatnes centra audzinātāju uzraudzībā, tādējādi izbrīvējot sev brīvu brīdi.

Centram ir grūtības ar telpām, bet — ja nu drusku «sārūmētos» un kādu brīvu telpu atvēlētu komjaunatnes komitejai?

Vēl nobeigumā gribētos pateikt to, ka mani personīgi ļoti satrauc to komjauniešu izstāšanās no organizācijas, kuri patiešām ir domājoši un darīt gribošī. Zēl, ka tieši šobrīd jaunieši aiziet no komjaunatnes, kad tik daudz varētu tajā izdarīt.

I. JOKSTE,
komjaunatnes rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja amata izpildītāja

Reģistrēti deputātu kandidāti

27. oktobrī rajona vēlēšanu komisijas sēdē reģistrēti deputātu kandidāti rajona padomes vēlēšanām:

44. Rauniešu vēlēšanu apgabala — Rihards Borovskis, kolhoza «Nākotne» priekšsēdētājs. Kandidatūra izvirzīta kolhoza «Nākotne» pilnvaroto sapulcē.

51. Rudzētu vēlēšanu apgabala — Alma Marcinkeviča, Rudzētu vidusskolas direktora vietniece mācību un ražošanas darbā. Izvirzīta Latvijas Tautas frontes skolas grupas sapulcē.

27. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Līvija Vindule, Līvānu stikla fabrikas galvenā ekonomiste. Izvirzīta Līvānu stikla fabrikas

partijas pirmorganizācijas sapulcē.

36. Salenieku vēlēšanu apgabalā — Irēna Valaine, padomju saimniecības «Aglona» galvenā ekonomiste. Viņas kandidatūra izvirzīta Lopotu fermas darba kolektīva sapulcē.

24. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Antons Zalāns, Valsts apdrošināšanas inspekcijas Līvānu iecirkņa priekšnieks. Izvirzīts Valsts apdrošināšanas inspekcijas Līvānu iecirkņa darba kolektīva sapulcē.

64. Upmālas vēlēšanu apgabalā — Staņislavs Stankevičs, Vārkavas vidusskolas direktors. Izvirzīts Latvijas Tautas frontes

Upmālas ciema grupas un Vārkavas vidusskolas darba kolektīva sapulcēs.

64. Upmālas vēlēšanu apgabalā — Jānis Laizāns, kolhoza «Dubna» priekšsēdētājs. Izvirzīts kolhoza «Dubna» mehanizatoru sapulcē.

45. Riebiņu vēlēšanu apgabalā — Boļeslavs Kivlenieks, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» mehāniķis. Kandidatūra izvirzīta agrofirmas «Sarkanais Oktobris» meliorācijas brigādes sapulcē.

4. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Oļegs Hļebņikovs, Preiļu 2. vidusskolas direktors. Izvirzīts

Preiļu 2. vidusskolas darba kolektīva sapulcē.

4. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Jevģēnijs Boļšakovs, Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas direktors. Izvirzīts Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skolas kolektīva sapulcē.

34. Jaudzemu vēlēšanu apgabalā — Jānis Džeriņš, padomju saimniecības «Aglona» dispečers. Kandidatūra izvirzīta padomju saimniecības «Aglona» 4. kompleksās brigādes kolektīva sapulcē.

4. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Mavriķijs Lomakins, Preiļu sakaru mezgla priekšnieks. Izvirzīts Preiļu sakaru mezgla arodbiedrības konferencē.

22. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Valentīns Pastars, Preiļu 21. PMK galvenais inženieris. Kan-

didatūra izvirzīta Preiļu 21. PMK darba kolektīva konferencē.

35. Jaunaglonas vēlēšanu apgabalā — Nikolajs Ivanovs, padomju saimniecības «Aglona» direktors. Izvirzīts padomju saimniecības «Aglona» pīļu fermas «Ainava» darba kolektīva sapulcē.

19. Līvānu vēlēšanu apgabalā — Ēriks Mazjānis, Līvānu stikla fabrikas galvenais tehnologs. Izvirzīts vēletāju sapulcē dzīvesvietā.

12. Preiļu vēlēšanu apgabalā — Antons Krišāns, komunālo uzņēmumu kombināta direktors. Kandidatūra izvirzīta rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības darba kolektīva sapulcē.

Jaunais lekciju propagandā

Mūsu dzīves sabiedriski politiskie notikumi rada lielu interesi rajona iedzīvotājos. Tāpēc rajona Zinību biedrība cenšas dažādāt lekciju formas. Sākot ar šī gada oktobri, līdz 1990. gada jūnijam tiks organizēti lekciju cikls «Starptautiskā attiecību un pasaules ekonomikas aktuālas problēmas». Ciklā ir šādas lekcijas: «Kultūra un mūsdienu politika», «Pasaule bez atomieročiem un vardarbības: problēmas un perspektīvas», «Jaunatne Rietumu valstīs», «Pārbūve PSRS: skatīties no ārzemēm» un citas.

Lekcijas lasīs PSRS Zinātņu akadēmijas ASV un Kanādas institūta, Vispasaules ekonomikas un starptautisko attie-

cību institūta zinātnieki no Maskavas.

Pirmā tikšanās bija 25. oktobrī ar ekonomisko zinātņu kandidātu A. Džumulenu Līvānu stikla fabrikā, 21. pārvietojamajā mehanizētajā kolonnā un republikāniskajā projektēšanas un mājbuves trestā. Šajā pat dienā lektoriem, kuri uzstājas vienotajās politdienās, un lektoriem — starptautiekiem bija organizēta tikšanās partijas rajona komitejā. Turpmāk ir iespēja aicināt lektorus no Maskavas uz citiem darba kolektīviem.

Literatūras un mākslas sekcija sagatavojusi lekciju ciklu plašai auditorijai, ieskaitot vidusskolu audzēkņus, par mūsdienu latviešu glezniecību, valsts māks-

slas muzeju fondiem, par atsevišķiem mākslas attīstības posmiem Latvijā, kā arī lekcijas par folkloru, latviešu tautas paražām, kinomākslas vēsturi, izmantojot filmu fragmentus, un par arhitektūru.

Medicīnisko zinību sekcija piedāvā lekciju ciklu sievietēm «Tas var jūs ieinteresēt». Ciklā ietilpst šādas lekcijas: «AIDS — izdoma un īstenība», «Mistika un medicīna», «Vārds seksopatologam», «Māksla būt veselam», «Augi jūsu veselībai».

Zinību biedrība paredz lekcijas arī jaunatnes auditorijai, piemēram: «Spēles, ko spēlēt pieaugušie», «Saskarsmes skola», «Runāsim atklāti» un citas.

Lai darba kolektīvos varētu notikt šie un citi lekciju pasākumi, tas atkarīgs no uzņēmumu, organizāciju, iestāžu vadītāju un partijas pirmorganizāciju sekretāru iesniegumiem.

Tā kā Zinību biedrības darbs balstās uz pilnu saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanos, apmaksā par lekcijām notiek saskaņā ar līgumiem, nauda tiek pārskaitīta Latvijas PSR Zinību biedrībai

Z. BOGDANOVA,

Zinību biedrības rajona organizācijas atbildīgā sekretāre

Piemaksā kolhozs

ROSTOVAS APGABALS. Rodionovo — Nesvetaiskas rajona Capajeva kolhoza mehanizētās slaukšanas operatore Valentīna Gribenko nevarēja iedomāties, ka savos piecdesmit gados nāksies slimības dēļ pamest darbu. Viņa griežas pie kolhoza priekšsēdētāja Ivana Jakovčuka pēc padoma. Parunājis ar kolhoza plānu un finanšu daļas vadītāju L. Jarovaju, priekšsēdētājs nolēma, ka no radušās situācijas vislabākā izeja būs — maksāt Valentīnai Gribenko pabalstu. Tas kolhoza nebija jaunums: šogad vien te uzsāka izmaksāt 75 rubļu pabalstu četriem kolhozniekiem. Bet vēl agrāk kolhozs noteica piemaksu 270 kol-

hoznieku pensijai, palielināja vieniem strādājošiem atvaļinājumu līdz 24 dienām. Tagad tiek lemts jāatmaksā par vienreizēju pabalstu piešķiršanu sievietēm, kuras aiziet dekrēta atvaļinājumā. Šim vajadzībām gadā tiek iztērēti 60 tūkstoši rubļi. Sie līdzekli saimniecībā uzrādās laukos notiekošo pārmaiņu rezultātā. Ieviests saimnieciskais aprēķins, pamazām veidojas nomas attiecības, radusi atbalstu ražošanas ceha struktūra, ieviesta čeku apbūseja apmaksā. Kol-

hoza rentabilitāte tagad sasniedz 57 procentus. Palielinājusies peļņa, — šogad, pēc speciālistu aprēķiniem, tā sasniegs trīs miljonus rubļu.

Esošā nauda bankā netiek tautpīta. To neskopojas izmantot sociālās un sadzīves sfēras attīstībai.

Capajeva kolhoza priekšsēdētājs Ivans Jakovčuks visus launievedumus saimniecībā apspriež ar saviem palīgiem no kolhoza plānu un finanšu nodaļas.

ATTĒLA: (no kreisās) plānu un finanšu nodaļas vadītāja L. Jarovaja, I. Jakovčuks, galvenā ekonomiste V. Batiščeva.

TASS fotohronika

Pārmetumi nav pelnīti

Nereti rajona saimniecību vadītāju un citās sanāksmēs jādzird pārmetumi agrofirmas «Sarkanais Oktobris» adresē: par to, ka tās stabilais finansiālais stāvoklis, lūk, tiek veidots uz citu rēķina. Tāda nostāja agrofirmas darba kolektīvā rada neapmierinātību un sašutumu. Jo ekonomiskā stabilitāte tiek panākta nevis uz citu rēķina, kā daži iedomājas, bet gan ar saspringtu darbu, kāpinot darba ražīgumu, ieviešot (iespēju robežās) augst-ražīgāku tehniku un cenšoties izskaust bezsaimnieciskumu ikvienā ražošanas iecirknī.

Savā laikā, kad agrofirma organizējas, tajā iekļāvās arī lauksaimniecības produkcijas pārstrādāšanas uzņēmumi: Preiļu siera rūpnīca, linu fabrika. Agrofirmas sastāvā tika iekļauta arī avārijas stāvoklī esošā cietes rūpnīca.

Kartupeļu cietes ražošana, kad šī rūpnīca bija citā pakļautībā, levilkās līdz nākamā gada marta beigām. Pārstrādei pieņemto kartupeļu lielākā daļa sabojājās un aizgāja postā. Agrofirmas cietes rūpnīcas rekonstrukcija ieguldīja vairāk nekā 150 tūkstošus rubļu. Tika pārkārtota arī darba organizācija. Un mēs panācām, ka iepirktie kartupeļi tagad tiek pārstrādāti 2,5 mēnešu laikā. 1990. gadā, kad rekonstrukcija būs pabeigta pilnīgi, kartupeļus varēs pārstrādāt jau to sagādes

periodā. Līdz ar to kartupeļus nevajadzēs stirpot uz lauka, samazināsies arī citi izdevumi un līdz ar to — arī cietes pašizmaksa.

Tā kā kartupeļu pārstrādei ir sezonas raksturs, pie cietes rūpnīcas tika uzbūvēts jauns konditorejas cehs, kurā šogad sarazots vairāk nekā 300 tonnas konditorejas izstrādājumu un apmēram 150 tonnas kartupeļu čipsu. Izejvielas šai ražotnei, apmēram puse no vajadzīgā daudzuma, tiek sagādātas pēc vienošanās cenām un preču apmaiņas kārtībā.

Dažreiz jādzird, ka šī produkcija esot samērā dārga. Jā, salīdzinot ar mazumtirdzniecības cenām, tā ir, bet nedrīkst aizmirst to, ka arī izejvielas tiek sagādātas par krietni vien augstākām cenām. Bez tam atsevišķu produktu ražošanai specializētajos uzņēmumos valsts piešķir arī dotācijas, bet mēs dzīvojam tikai uz sava rēķina — bez dotācijām. Arī tāpēc mūsu produkcijai cenas ir augstākas nekā valsts uzņēmumos ražotajai.

Šogad agrofirma sāka cept klonu un saldskābo maizi. Ceha celtniecība kopā ar iekārtām izmaksāja 140 tūkstošus rubļu. Ražošanas jaudas pamazām tiek apgūtas. Lai būtu mazāks elektroenerģijas patēriņš, cehs sāka strādāt divās maiņās, un ik mēnesī tiks sarazotas aptuveni 40

— 42 tonnas maizes. Vai tas ir slikti vai labi, lai spriež pašī maizes patērētāji. Es domāju, ka līdzīgus cehus varētu izveidot arī vairākās citās saimniecībās. Tā rastos zināma konkurence gan cenu, gan kvalitātes ziņā.

Jau otro gadu agrofirmā darbojas desu un citu gaļas izstrādājumu ražošanas cehs. Bieži jādzird pārmetumi, ka mūsu ražotās desas un citi gaļas izstrādājumi nav redzami Preiļu un Līvānu veikalos plauktos. Jāteic, ka ar šiem izstrādājumiem nevaram apmierināt pat vietējos iedzīvotājus, kuri iepērkas agrofirmas veikalā. Ceha jauda tiek izmantota apmēram par 50 procentiem, jo pietrūkst izejvielas — gaļas. Pie pašreizējās kārtības un valsts iepirkuma cenām kolhozam nav izdevīgi gaļu pārstrādāt desās un tās pārdot par 5 — 7 rubļiem kilogramā. Pie tam patērētais gaļas daudzums netiek ieskaitīts plāna izpildē. Tāpēc par samērā augstām cenām (cūkgaļa — 4,60 rubl. par kg, liellopu gaļa — 2,40 rubl.) tiek pirktas gaļas pārpalikums no iedzīvotājiem, bet arī tādejādi nevaram apmierināt pieprasīmu.

Mums arī pārmet, ka agrofirma savus ražojumus pārdodot Daugavpilī. Jā, Daugavpils pilsētas vadība atrada iespēju iedalīt telpas, lai mēs tur atvērtu firmas veikalus, kur varētu tirgoties ar dažādiem izstrādājumiem lielākā vairumā, pie tam — ar augstāku uzcenojumu nekā vietējā firmas veikalā. Tas nav nekāds jauns, jo daudzām republikas saimniecībām ir savi

veikali Rīgā un citās lielākajās pilsētās, — tur ir savas priekšrocības. Mēs varētu vairāk savas produkcijas realizēt Preiļu rajonā, taču diemžēl neesam saņēmuši attiecīgas telpas, kur organizēt šādu tirdzniecību. Tāpēc esam pašī sākuši par to domāt, un Preiļos jau notiek jauna veikala celtniecība. Nākamā gada pirmajā pusē šis veikals būs nodots ekspluatācijā.

Nākamā gada pirmajā pusē paredzēts nodot arī jauno konditorejas cehu ar trīsreiz lielāku jaudu nekā pašreizējais. Tagad domājam par to, kā lietderīgāk izmantot vecās palīgrāžošanas telpas, tas ir — kādu produkciju vēl sakt ražot.

Šogad pie siera rūpnīcas tika paplašināta siltumnīca par 1600 kvadrātmetriem. Tas dos iespēju pilnīgi nodrošināt agrofirmas ēdņu un strādājošos ar agrnājiem dārzeniem. Daļēji pārpalikumu varēs piegādāt tirdzniecības tīklam Preiļos.

Lai gan ar katru gadu pārtikas preču sortiments, ko varam piedāvāt iedzīvotājiem, palielinās, agrofirmas kolektīvs sekmīgi pilda arī savas saistības lauksaimniecības produkcijas pārdošana valstij. Visa šī darbība kopumā tad arī nodrošina samērā stabilu ekonomisko un finansiālo stāvokli.

Tādēļ nevajag ar greizu skatienu uz mums skatīties, bet gan it visās saimniecībās izvērst plašāku palīgrāžošanu.

A. PŪPOLS
Agrofirma «Sarkanais Oktobris»

Māja

Agri cilvēks pats rūpējās par savu mītni, centās to saglabāt, labiekārtot un saudzēt katru naglu, bet pašreiz visi tikai gaida gatavu, labiekārtotu dzīvokli. Tas arī saprotams, jo dzīvoklis ir pirmā dzīves nepieciešamība. Labiekārtoti dzīvokļi cilvēka dzīvi padara vieglāku, un jādara tā, lai māja kļūtu mājīga, tuva, neatdalāma no cilvēka.

Ar katru gadu Preiļos palielinās dzīvokļu fonds: 1987. gadā tas bija 50,238 tūkstoši kvadrātmetri, 1989. gadā — 53,955 tūkstoši kvadrātmetri liels.

Pašlaik ekspluatācijā nodotas dzīvojamās mājas Celtnieku ielā (starpasaimniecību celtniecības organizācijā), «Lauktechnikas» rajona apvienības dzīvojamās mājas Orlova, Mehanizatoru ielās, paredzēts nodot ekspluatācijā sadzīves pakalpojumu kombināta mājas.

Dzīvokļu fonda uzturēšanā liela atbildība ir dzīvokļu saimniecības darbiniekiem. Darbojas operatīvas santehnisks dienests, dispečerdienests. Pa tālruni 05 jebkurā diennaktī laikā jūs varat ziņot par avāriju dzīvoklī, un viss nepieciešamais tiks veikts. Tikai šī gada devīnu mēnešu laikā vien ir ienākuši 1247 iesniegumi. Šī jautājuma līciskā pusē cieši mūs saista ar iedzīvotājiem, mums ir iespēja ātrāk likvidēt trūkumus.

Taču arī no iedzīvotājiem mēs

gaidām lielāku atdevi: sakoptu dzīvokli, paraugmāju, labas kaimiņu attiecības, labi audzinātus bērnus, kopējas sestdienas talikas, skaistas puķu dobes un bērnu sporta laukumus.

Izdarītā dzīvokļu fonda pārbaude darbam ziemas apstākļos liecina, ka pavisam aizmirst par kāpņu telpām, bēniņiem un pagrabiem, kas ir piegružoti, bojāti elektrības vadi, tiek norauti drošinātāji, izdauzīti logi. Piegružotas un nolaistas pagrabtelpas ir Celtnieku ielas 8. mājas 2. sekcijā, Celtnieku ielā 5. 3. sekcijā, kur sadales dēlim norauta atslēga, bet iekšpusē atradās vairāk nekā 50 tukšas vīna pudeles. Nesakoptas ir kāpņu telpas Rēzeknes ielas 24. un 30. mājās. Kā novērst minētos trūkumus, kā paaugstināt iedzīvotāju aktivitāti savās dzīvesvietās?

Darbs, kas tiek veikts šajā sakarībā, virzīts arī uz demokrātiskām vēlēšanām — levēl māju sekciju vecākos. Daudzi no viņiem ir pelnijuši labus vārdus. Teicamā stāvoklī ir pagrabtelpas Lenina ielā 4. Te mājas vecāki ir J. Svoks. Viņš zina, kas notiek namā, un neliks mlerā dzīvoju saimniecības pārvaldi, iekams netiks novērsti trūkumi. Taču šīs mājas iemītnieki arī pašī rūpējās par saviem dzīvokļiem, veic kosmētiskos remontus uz sava rēķina, bet kāpņu telpās aug koptas puķes.

Norūpējušies par nekārtībām ir aktivisti — māju komiteju locekļi J. Čiiss, V. Sviridova, A. Veigulis, L. Livmane, L. Stūrīna. Iedzīvotāju uzmanību īpaši gribu pievērst kanalizācijas tīklu ekspluatācijai, jo tie bieži tiek aizdambēti. Lūk, kur ir redzama daudz zemā kultūra. Kas tik

netiek izvilktis ārā no kanalizācijas caurulēm: gan kartupeļu mizas, ābolu serdes, lupatas, papīri un citi atkritumi. Kurš te ir vainīgs? Appludināti pirmo stāvu dzīvokļi, sabojāts garastāvoklis, netīrība pagrabos, kurus reti kāds vēlas sakopt, un arī citas nepatīkšanas. Manuprāt, pat mazam bērnam ir jāzina: kanalizācija domāta tikai šķidriem atkritumiem. Strādājot saimnieciskā aprēķina apstākļos, visi izdevumi, kas saistīti ar pārkāpumiem dzīvokļu uzturēšanas noteikumu neievērošanā, tiks segti uz vainīgo rēķina.

Iedzīvotājiem, kuri rubļi pārkāpj dzīvokļa ekspluatācijas noteikumus, tiks sastādīti akti, lai vainīgos sauktu pie administratīvās atbildības.

Paredzams liels darbs ar māju aktīvu, tas var palīdzēt izlemt daudzus jautājumus. Ir radusies nepieciešamība biežāk rīkot sabiedriskas skates, interesantus konkursus, lelu svētkus, sporta pasākumus tieši dzīvesvietās.

Mēs esam pārliecinājušies: tur, kur strādā sabiedrība, ir kārtība, piemājas teritorijai tiek veltīta vajadzīgā uzmanība, māja pati izskatās sakopta.

Visi vēlas jaunu dzīvokli, grib dzīvot jaunā mājā, bet mēs nedrīkstam aizmirst, ka katrs dzīvoklis maksā vairākus tūkstošus tautas līdzekļu, bet dzīvojamā māja — mūsu tautas bagātība. Tā mums ir jāsaģē un jāsaudzē.

K. LACIS.

dzīvokļu saimniecības pārvaldes meistars
Honorāru lūdzu pārskaitīt rajona zēlsirdības fondam.

minūtes var pārveidot par autogreideru. Tāda universalitāte savienojumā ar teicamām manevrēšanas spējām noderēs kokmateriālu izvešanas ceļu būvē.

TASS

Vai dzīves atstumti?

Sešu gadu laikā, kamēr eksistē Preiļu darbā iekārtošanas birojs, tā pakalpojumus izmantojuši aptuveni desmit tūkstoši cilvēku. Taču jāpiebilst, ka pašlaik šī iestāde ne jau visiem var sniegt palīdzību. Izveidojies vakanto un brīvo darba vietu deficīts — īpaši sievietēm. Vai nu nepieciešamība pēc viņām ir mazāka, vai arī vispār nav vajadzīgi ekonomisti, grāmatveži, pārsniedzēji, sievietes ar celtniecības arrodvidusskolas izglītību.

Daudz rakstām un runājam par nepilngadīgo iekārtošanu darbā. Daudzi no viņiem nevēlas mācīties, bet arī darbā viņus neaicina. Tagad, kad visu izlemli brigādes padome, kad uzņēmumos ir saimnieciskais aprēķins, kolektīvi, protams, nav ieinteresēti pieņemt darbā pusaudžus bez specialitātes un kvalifikācijas. Iespējams, palīdzību varētu sniegt starpskolu mācību kombināts, izveidotams pusaudžu kooperatīvu, kādi, spriežot pēc ziņojumiem presē, republikā jau eksistē.

Nav viegli iekārtoties darbā disciplīnas pārkāpējiem. «Sīvas» cieniņtājiem, cīgānu tautības pārstāvjiem.

Totiēs rajona kolhozu un padomju saimniecību vīetieki liecina par to, ka laukos vērojams darbaspēka trūkums, ka nākas izlīdzināties ar talciniekiem

no pilsētām un citām republikām. Daudziem kolhoziem, piemēram, — Raina un K. Marksa kolhoziem, «Sarkanajai ausmai» Dzeržinska kolhozam, ir vajadzīgi lopkopēji, ir dzīvojamā platība, radīti pieņemami sadzīves un sociālie apstākļi.

Īpaši ir jārunā par cilvēkiem, kuri piekopj sabiedrībai kaitīgu, parazitisku dzīves veidu. Rādās, mēs esam no viņiem novērsušies, un tā neviens vien desmit cilvēku šādā veidā ir dzīves atstumti. Bet viņi taču sabiedrībai nodara morālus un fiziskus zaudējumus, un īpaši tas būs jūtams tad, kad republika pāries uz saimniecisko aprēķinu. Tāpēc ir nepieciešama partijas, valsts, sabiedriskā organizācija, reālīsko kopienų darba tālāka pilnveidošana, lai novērstu un likvidētu klaidonību, ubagošanu.

Šajā sakarībā lūdzu rajona iedzīvotājus, kuri kaut kādu iemeslu dēļ nav varējuši iekārtoties darbā (tai skaitā, nevilnas darba dienas, mājas ražošanas apstākļos), apmeklēt Preiļu un Līvānu darbā iekārtošanas birojus vai aizbildīt šo anketu un nosūtīt birojam Preiļos, Pionieru laukumā 1, vai Līvānos, Rīgas ielā 136.

S. BROČĀNE.

Preiļu darbā iekārtošanas biroja vadītāja

Buldozera divas profesijas

MOZIRA (Gomelas apgabals). Mežu ceļu tehnikai, ko sākusī ražot vietējā melioratīvo mašīnu

rūpnīca, ir divas «profesijas». Pateicoties konstrukcijas īpatnībām, jaunā tipa buldozera dažās

Aicinājums uz sadarbību

Divas piektdienas pēc kārtas — 13. un 20. oktobrī — LTF Preiļu un Līvānu nodaļu pārstāvji bija aicināti uz tikšanos ar rajona izpildkomitejas un partijas rajona komitejas darbiniekiem: I. Jansoni, V. Tračumu, V. Vilcānu, J. Vucēnu un V. Gertmani. (V. Gertmanis sarunā piedalījās tikai pirmajā reizē.)

Tikšanās iniciatīvu un vadīšanu abās reizēs uzņēmās partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Tračums. Tikšanās lemesis, protams, tuvojošās vēlēšanas un ar tām saistītā (sekretāraprāt) nepieciešamība vienoties un sadarboties divās skaitliski lielākajām sabiedriskajām organizācijām rajonā — partijas organizācijai un LTF.

Sarunai sekretārs piedāvāja divus jautājumus: — kandidatūru apspriešana rajona Tautas deputātu padomē, — rajona padomes jaunā struktūra un kadri.

Otrais jautājums izrādījās tik negaidīts, ka pārsvarā tam arī tika veltītas abas tikšanās. Proti, kā izrādījās, drīzumā gaidāms likums par Tautas deputātu padomju izpildkomiteju jauno struktūru. Tā rezultātā rajonā tiks kopēta ne vien jau pastāvošā Ministru Padomes (izpildkomitejas), bet arī Augstākās Padomes un tās Prezidija struktūra. Būs rajonam arī prezidents. Lūk, apspriesties par prezidenta, viņa vietnieku, izpildkomitejas priekšsēdētāja, pastāvīgo komisiju

priekšsēdētāju kandidatūrām arī bija aicināti LTF pārstāvji.

V. Tračums uzsvēra, ka viņam šajā sakarībā jau ir savas domas un kandidatūras, taču sekretārs tās neatklāja, jo gribēja dzirdēt LTF priekšlikumus.

Tā kā pirmajā reizē LTF pārstāvji tik konkrētai sarunai nebija gatavi, notika jau minētā otrā tikšanās. Taču arī otrajā reizē līdz konkrētu personu apspriešanai nenonācām. Jo LTF nodaļu viedoklis ir šāds:

— mums tik šaurā auditorijā nav tiesību lemt vienoties par rajona prezidentu un viņa kabinetu;

notikumu, var darboties nodaļā ar grupas tiesībām.

ORGANIZATORISKA UZBŪVE

1. Augstākās lēmējtiesības ir Līvānu nodaļas konferencē. Tā sanāk ne retāk kā vienu reizi gadā. Arkartēju konferenci var sasaukt, ja to pieprasa ne mazāk kā 1/3 valdes locekļu vai ne mazāk kā 1/3 nodaļā apvienotos grupu, vai 1/3 no nodaļas dalībnieku kopskaita.

Konference:

— pieņem LTF Līvānu nodaļas nolikumu, izdara tajā grozījumus;

— izvirza deleģātus uz LTF kongresu;

— piedalās LTF pārvaldes veidošanā atbilstoši LTF Statūtiem;

— ievēlē nodaļas valdes priekšsēdētāju (otrā variantā — ievēlē nodaļas valdes priekšsēdētājus atbilstoši noteiktajam skaitam);

— nosaka nodaļas valdes skaitlisko sastāvu, tās veidošanas procedūru un ievēlē vai apstiprina valdi;

— noklausās nodaļas valdes pārskatu par tās darbību un to novērtē;

— noklausās pārskatu par revīzijas komisijas darbu;

— vēl nav beigusies pat deputātu kandidātu izvirzīšana, nav notikušas vēlēšanas, nav zināms deputātu sastāvs. Šādā situācijā spriest par rajona vadību nozīmētu «dalīt lācādu tam lācim, kas vēl mežā»...

— prezidija sastāva izskatīšana šobrīd ir visai nenoteikta, jo nevienam taču nav zināms pats likums. Lai gan tas skar mūs visus, pagaidām tas ir tikai «dieņesta lietošanai». (Tiesa, klātesošos rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns iepazīstināja ar likuma projektu.)

J. Vucēns uzsvēra arī to, ka minētais projekts nav īsti pabeigts, bet tikai tāds «projektu projekts», kurš vēl tiks papildināts un apspriests. Pamatojoties uz LTF pārstāvju lūgumu,

— ievēlē revīzijas komisiju;

— apstiprina nodaļas budžetu;

— pieņem lēmumu par LTF Līvānu nodaļas likvidāciju.

Konference pieņem lēmumus ar vienkāršu balsu vairākumu.

2. Līvānu nodaļas valdē ietilpst vēlēti grupu pārstāvji, konferencē ievēlēti valdes locekļi, no nodaļas izvirzītais LTF Domes loceklis, valdes priekšsēdētājs (priekšsēdētāji).

Grupas pārstāvi valdē var aizstāt jebkurš grupas pilnvarots pārstāvis.

Valde:

— organizē nodaļas konferencēs;

— izveido nodaļas komisijas,

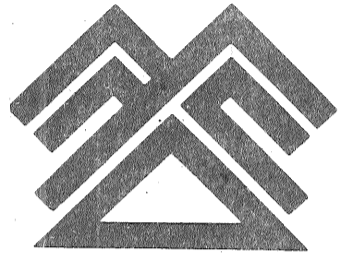
J. Vucēns solīja šo projektu publicēt mūsu rajona laikrakstā, lai ar gaidāmajām izmaiņām rajona pašpārvaldē iepazīstinātu visus rajona iedzīvotājus.

Jāteic, J. Vucēns vienīgais no jau minētajiem partijās komitejas un izpildkomitejas darbiniekiem uzskata, ka šobrīd amatpersonu kandidatūru apspriešana vēl ir pārgrāra.

Tā saruna par neesošo kabineta formēšanu no neesošiem deputātiem neizdevās.

LTF pārstāvju nostāja ir viennozīmīga — sarunas par iesāktu tēmu turpināties tikai pēc tam, kad būs zināmi rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanu rezultāti.

S. JOKSTE

Projekts

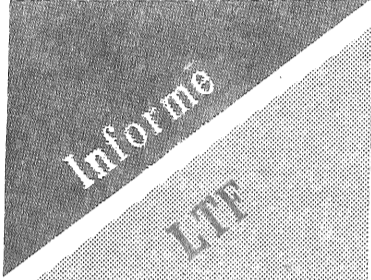
LTF Līvānu nodaļas nolikums

VISPĀRIGIE PRINCIPI

1. LTF Līvānu nodaļa uz brīvprātības principiem apvieno Līvānu pilsētas un apkārtnē esošās LTF grupas un koordinē to darbību.

2. LTF Līvānu nodaļa darbojas saskaņā ar LTF Statūtiem, Programmu un LTF Līvānu nodaļas nolikumu.

3. Demokrātiski sabiedriskie veidojumi, kuri atzīst LTF Statūtus un Programmu, kā arī šo

KULTŪRAS darbinieks. Labskaniņš un ārēji pat spožs profesijas nosaukums. Jaunībā droši vien tas ir piesaistījis ne vienu vien uzmanību. Un kā gan nē. Jo jebkurā kultūras pasākumā tieši viņš ir tā dvēsele, ledvesmotājs un organizētājs. Un vienmēr — sabiedrības uzmanības centrā! Vai tas nav vilinoši? Un bibliotekārs? Vienmēr tik zinošs. Tieši bibliotekārs ar saviem ieteikumiem bērniņā formē skolēnu intereses, viņu turpmāko aizraušanos un pat profesijas izvēli. Un kā gan viņas prot atrast katram tieši šobrīd visvairāk vajadzīgo grāmatu, par kuru skolā nav pat dzirdēts. Un tad izrādās, ka pastāv vēl kāda literatūra, kura ir daudz saistošāka un interesantāka par skolā obligāti apgūstamo. Tieši viņas ir saglabājušas daļā lasītāju vēl neizzudušo prieku par tikšanos ar labu grāmatu, kuru tik intensīvi centās izdzēst obligātās literatūras programmas, kuras dailliteratūras jēdziena pirmo daļu centās mehāniski preparēt, iekļaujot to socialistiskā realisma rāmjos.

Dzeju mīlošas meitenes, tātad, varēja saistīt bibliotekāres amats. Vēl jo biežāk to veicināja vecāku mudinājums tikt ārā no lauku dubļiem vai izbēgt slaucējas neapskaužamajam liktenim ar regulētājam rīta stundām un mātes sastrādātājam rokām. Bibliotēkā — tur «silta» vieta un darbs ar papīriem.

Daudzām mūsu rajona bibliotekārem šī «silta» vieta ir gaudam auksta, lai neteiktu vairāk. Bet zemais atalgojums? Pēdējo gadu presē tas ir kļuvis par sava veida stampu. Un tomēr, neskatoties uz abu šo profesiju ēnas pusēm, daudzas no daudzās kultūras darbinieces un it sevišķi bibliotekāres ir bijušas uzticīgas savam jaunības aicinājumam. Dažas no viņām tam zic-

Kultūras dzīve

dojušas trīsdesmit un pat vairāk gadu.

Jāna Silicka fotogrāfiā mēs redzam grupu kultūras darba veterānu.

Eleonora Greivule (no kreisās) savas darba gaitas sāka 1964. gada maijā Zakišu bibliotēkā. Pēc tam daži gadi tika ziedoti kultūras darbam, bet no 1970. gada — darbs pilsētas bērnu bibliotēkā. Jau divpadsmit gadus viņa ir rajona centrālās bibliotēku sistēmas direktores vietniece darbā ar bērniem.

Bez Eleonoras Greivules līdzdalības nav iedomājamas Bērnu grāmatu nedēļas vai Bērnu grāmatu svētki mūsu rajonā. Viņa aktīvi iekļaujas sabiedriskajā dzīvē: vairākus gadus bija ra-

Uzticība savam aicinājumam

na kultūras darbinieku arodkomitejas priekšsēdētāja.

Bronislava Skaba strādā Dravnieku ciema bibliotēkā, Mierīgas, kļūdas dabas cilvēks, kas apveltīts ar lielu darba apzinu. Trīsdesmit gadus darba veterāne rūpējas par ciema lauzu garīgumu, arīdzan par atpūtu. Vienalga, kur tas būtu: vai tepat Dravniekos, vai arī kopā ar pārejiem kultūras darbiniekiem — Stabulniekos.

Anastasija Vaivode ir visu

kultūras pasākumu ledvesmotāja, organizētāja un dalībiece Vanagos. Bez viņas kultūras dzīve ciemā nebūtu iedomājama. Bet pašā sākumā meitene bija izvēlējusies veterinārā Jeldšera amatu. Par isto aicinājumu tomēr kļuva darbs bibliotēkā, jau no 1965. gada. Neklātienē pabeigta Rīgas kultūras un izglītības darbinieku tehnikums.

Un Vanagos aizvadītie gadi ir saistīti ne tikai ar grāmatu, bet arī ar dziesmu. Tās tiek dziedātas gan ciema folkloras, gan ģimenes ansambli. Ar grāmatu un dziesmu Anastasija Vaivode uztur iedzīvotājos možu garu ciemā, kur pat sava kluba nav.

Emilija Bojāre mazajiem līvāniešiem pazīstama kā pilsētas bērnu grāmatu krātuves saimniece. Viņa pirms divdesmit pieciem gadiem beidza Latvijas

Valsts universitāti (neklātienē) kā bibliotekāre — bibliogrāfe. Mātes pēdās iet arī meita Ināra, kas pēc universitātes beigšanas strādā par bibliotekāri Līvānu 2. vidusskolā.

Marija Nikiforova ir tāds pat sirdsskaidrs cilvēks, aģloniešiem kā viņas kolēģe Vanagu pusē. Pa šiem ilgajiem darba gadiem vairākkārt pleaudzis grāmatu skaits. Sākumā nācās atteikties no lasītāvas, bet pašlaik ir grūti pat atrast vietu ienākošajai literatūrai. Par šaurību, saspēstību mūsu atpūtas centra bibliotēkā Marija Nikiforova ir cēlusī trauksmi jau pirms vairākiem gadiem. Pagaidām bez izmaiņām.

Viņas vadītais Dzejas draugu klubs ir vienīgais, kurš bez pārtraukumiem darbojas mūsu rajonā. Jau tagad Aģlona dzīvo dzejnieces Naalzmērstules simtgades gaidās. Šeit tiek vākti laikabiedru atmiņu pieraksti, bijušo skolēnu stāstījumi, senas fotogrāfijas un rakstnieces un pedagoga darbi. Man šobrīd Marija Nikiforova ar savu pašatdevi apgaismes darbam atgādina nesavtīgo Rozāliju Tabīni.

Terēzija Leščanova, arī būdama pensija, nevar šķirties no kultūras darba Silajānos. Strādā uz pusslodzi. Un strādā tā, kā to bija radusi darīt visu mūžu — sirdsdeģsmi ielikdama katrā pasākumā.

Alberts Vucāns, pašreizējais rajona kultūras nodaļas vadītājs, atskatījās uz divdesmit darba gadiem. Mūzikis pēc profesijas un aicinājuma. Un vai tā nav sakritība, ka arī republikas kultūras dzīvi vada mūzikis?

Šie cilvēki savā ciemā, pilsētā veido sabiedrības priekšstatu par kultūru, rūpējas par to. Vai viņiem būs sekotāji. Šeit palicēji? Un kādi tie būs?

V. ROMANOVSKIS

Atgriezoties pie publicētā

Apelācija izskatīta

Materiālā, kas bija publicēts laikrakstā «Lenina Karogs» šī gada 13. jūnijā «Ko nozīmē būt

komuņīstam šodien», no PSKP par dažādiem pārkāpumiem izslēgto biedru vidū bija nosaukts

arī Līvānu patērētāju biedrības darbiniece I. Agejevas uzvaras. Jāpiebilst, ka, apspriežot jautājumu partijas rajona komitejas biroja, domas dalījās, taču tika pieņemts lēmums izslēgt I. Agejevu no PSKP biedriem. I. Agejeva parādīja uzstājību un iein-

teresētību savā liktenī un iesniedza apelāciju LKP CK.

Šī gada 1. augustā Latvijas KP CK birojs izskatīja viņas apelāciju un partijas rajona komitejas biroja lēmumu atcēla. Ar Latvijas KP CK biroja lēmumu I. Agejeva atjaunota

PSKP biedru rindās. Par padomju tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem I. Agejevai izteikts stingrais rājums ar ierakstu personīgajā uzskaites kartītē.

N. PAVLOVSKIS, partijas rajona komitejas instruktors

